

Til lovforslag nr. L 106. Betænkning afgivet af finansudvalget den 10. december 1986

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af automatiske reguleringsbestemmelser i tilknytning til statens udgiftsbudget

(Ændrede reguleringsbestemmelser)

Udvalget har behandlet lovforslaget og i forbindelse hermed stillet en række spørgsmål til finansministeren, hvis besvarelser er optrykt i bilaget til nærværende betænkning. Udvalget har tillige afholdt samråd med finansministeren om lovforslaget.

Der er af finansministeren stillet 3 ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af Socialdemokratiets og Socialistisk Folkepartis medlemmer) lovforslaget til *vedtagelse* med de af finansministeren stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* (Socialdemokratiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling, fordi regeringen har politiseret en ellers teknisk fornuftig budgetteringsregel ved at søge den brugt som led i sin nedskæringspolitik på det sociale område.

Et andet *mindretal* (Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller ligeledes hele lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling med følgende bemærkninger:

SF har ikke medvirket til at afskaffe anvendelsen af reguleringspristallet ved reguleringen af forskellige arbejdsmarkedsydelse m.v. Med den nye proces, som institueres med nærværende lovforslag, reguleres ydelsen på mange områder kun en gang årligt,

hvilket kan betyde en yderligere udhuling af arbejdsløshedsdagpenge, bistandsydelse m.v.

SF finder det endvidere meget betænkeligt, at finansministeren over denne lovgivning ændrer på grundlaget for beregningen af dagpengesatsen for nyuddannede, uanset om den foreslåede ordning kunne synes mere favorabel for de ledige end den hidtidige. En direkte ændring af et udgangspunkt for beregning af offentlige ydelser bør foretages af den minister, under hvis ressort ydelsen henhører.

Der foreligger desuden fra Kommunernes Landsforening bemærkninger om, at reguleringen af de kommunale specialtilskud bør ske på grundlag af historiske prisforløb og ikke på grund af den forventede prisudvikling. Dertil kommer, at Kommunernes Landsforening er meget betænkelig med hensyn til det kommende reguleringsgrundlag for tilskud til særlig vanskeligt stillede kommuner. Finansministeren ses ikke i lovforslaget at have imødekommet disse indvendinger fra Kommunernes Landsforening.

Lovforslaget indebærer endvidere efter SFs mening et brud med de demokratiske principper, som Folketinget i øvrigt fungerer under: et ændringsforslag til en lov fremsættes af den minister, til hvis ressort loven henhører, og behandles i ressortudvalget, der til forskel fra finansudvalget er åbent for deputationer og andre henvendelser udefra i forbindelse med et lovforslags behandling. Med dette lovforslag griber ministeren ind i en hel

lang række lovgivnings- og ministerområder, og lovforslaget skal behandles i det finansudvalg, der – dets øvrige indsigt ufortalt – næppe kan siges at have dybere indsigt i hele den omfattende lovgivning, som forslaget vedrører.

Det skal endeligt bemærkes, at det er beklageligt, at lovforslaget er fremkommet så tæt på afslutningen af finansåret og den endelige behandling af finanslovforslaget for 1987, at det ikke har været muligt at lægge det over i ressortudvalgene til en grundig behandling.

Ændringsforslag

Til § 13

Af *finansministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af S og SF):

1) § 13 affattes således:

»§ 13

I lov nr. 199 af 18. maj 1977 om statstilskud m.v. til zoologiske haver, som ændret ved lov nr. 174 af 14. maj 1980, lov nr. 198 af 25. maj 1983 og lov nr. 593 af 19. december 1985, foretages følgende ændring:

§ 4, stk. 1, 4. og 5. pkt., affattes således:

»Beløbet udgør i 1986 5.533.689 kr. og reguleres fra 1987 én gang årligt med en procentsats, der fastsættes på finansloven for det pågældende år.«

Til § 14

Af *finansministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af S og SF):

2) § 14 affattes således:

»§ 14

I lov om biblioteksafgift, jf. lovbekendtgø-

relse nr. 505 af 25. juni 1986, foretages følgende ændring:

§ 5 affattes således:

»§ 5. Det i § 2, stk. 3, nævnte grundbeløb udgør i 1987 og følgende år, efter pristalsreguleringen i juli 1986, 4,91 kr. Grundbeløbet reguleres fra 1987 én gang årligt med en procentsats, der fastsættes på finansloven for det pågældende år.«

Til § 18

Af *finansministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af S og SF):

3) § 18 udgår.

Bemærkninger

Til nr. 1

Ændringsforslaget skyldes, at det i lovforslag nr. L 106 anførte beløb på 6.160.000 kr. i henhold til lov nr. 174 af 14. maj 1980 i 1986 rettelig udgør 5.533.689 kr., idet det maksimale tilskud til den enkelte zoologiske have i henhold til denne lov blev nedsat fra 4,0 mill. kr. til 3.834.500 kr.

Til nr. 2

Der er tale om en ændring af teknisk karakter, der skyldes en fejlregning i den oprindelige opregulering af grundbeløbet.

Til nr. 3

Ændringsforslaget er en konsekvens af ændringsforslag til forslag til lov om ændring af lov nr. 293 af 21. juni 1985 om beskæftigelsesmuligheder for unge m.v. (L 47). Ændringsforslaget indebærer, at arbejdsministeren fastsætter det statslige tilskud til beskæftigelsesprojekter samt tilskuddet til ansættelse i private virksomheder af ledige under 30 år for et kalenderår ad gangen.

Collet (KF) *Henning Andersen (KF)* *Annelise Gotfredsen (KF)* *Bo Kristensen (KF)*

Ivar Hansen (V) fmd. *Fogh Rasmussen (V)* *Arne Melchior (CD)*

Arne Bjerregaard (KrF) *Baadsgaard (S)* *Camre (S) nfmd.* *Helle Degn (S)*

Erenbjerg (S) Nørgaard-Sørensen (S) Erling Olsen (S) Ingerlise Koefoed (SF)

Jes Lunde (SF) Bilgrav-Nielsen (RV)

Partierne FP og VS havde ikke medlemmer i udvalget.

FINANSMINISTERIET

4. december 1986

Til finansudvalget

Der vedlægges – i 40 eksemplarer – svar på finansudvalgets spørgsmål 1–10 vedrørende forslag til lov om ændring af automatiske reguleringsbestemmelser i tilknytning til statens udgiftsbudget (L nr. 106), jf. bil. nr. 23.59. og 23.60.

Palle Simonsen

/Anders Eldrup

Spørgsmål 1:

Der ønskes en redegørelse for de komponenter, der skal indgå i beregning af tilskudsprocenten.

Svar:

Reguleringsprocenten fastlægges som den forventede gennemsnitlige prisudvikling fra et finansår til det næste. Reguleringen sker som hovedregel pr. 1. juli i finansåret.

I vurderingen af prisudviklingen indgår skøn over den forventede udvikling i priserne på varer og tjenesteydelser, bortset fra prisændringer som følge af ændringer af skatter og afgifter m.v.

Spørgsmål 2:

Hvorledes reguleres pension og SU, og hvori ligger forskellen på denne regulering og den i lovforslaget foreslåede regulering?

Svar:

Sociale pensioner og SU reguleres fortsat på grundlag af udviklingen i reguleringspristallet. Lovforslagets reguleringsmetode adskiller sig på tre væsentlige områder fra ovennævnte regulering.

En regulering på grundlag af udviklingen i reguleringspristallet indebærer en automatisk reguleringsmekanisme, mens dette ikke er tilfældet i lovforslaget.

En regulering på grundlag af reguleringspristallet bygger på historiske prisoplysninger, mens lovforslagets regulering baseres på den forventede fremtidige prisudvikling. Det reguleringsprincip, der indføres med lovforslaget, understøtter dermed overgangen til budgettering i finansårets priser på finansloven for 1987.

I reguleringspristallet indgår ikke prisændringer, som følger af reguleringer af afgifter m.v. samt ændringer i energipriserne. Lovforslagets prisskøn baseres på en vurdering af den forventede prisudvikling, jf. svaret på

*spørgsmål 1.**Spørgsmål 3:*

Med hvor mange procent reguleres pensioner og SU i 1987, og med hvor mange procent skulle de reguleres, hvis de var omfattet af lovforslaget?

Svar:

Med den for pensioner og SU gældende reguleringsordning vil den faktiske procent, hvormed ydelserne på de to områder vil blive reguleret i 1987, først være endeligt fastlagt, når året er gået, idet der er tale om en bagudrettet regulering på grundlag af udviklingen i reguleringspristallet. På finansloven for 1987 budgetteres med udløsning af 1 dyrtidsportion pr. april 1987 og 1 dyrtidsportion pr. oktober 1987 svarende til en stigning på knap 4 pct. fra 1986 til 1987. Reguleringen ifølge lovforslaget svarer til den forventede gennemsnitlige prisudvikling fra 1986 til 1987, der skønnes at udgøre godt 3½ pct.

Spørgsmål 4:

Hvorledes har de enkelte ministerier været involveret i lovgivningen?

Svar:

Samtlige ministre er blevet anmodet om at gennemgå ressortlovgivningen med henblik på en kortlægning af resterende automatiske reguleringsordninger.

Ministerierne har udarbejdet de forslag til regelændringer på de enkelte ministerområder, som fremgår af lovforslaget.

Spørgsmål 5:

Udvalget udbeder sig kommentarer fra Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen til forslaget.

Svar:

Der henvises til vedlagte høringsvar.

KOMMUNERNES LANDSFORENING

30. oktober 1986

Indenrigsministeriet,
Christiansborg Slotsplads 1
1218 København K

Ministeriet har med skrivelse af 23. oktober 1986 (j.nr. 1400-31/1986) fremsendt et forslag til lov om ændring af automatiske reguleringsbestemmelser i tilknytning til statens udgiftsbudget og anmodet om landsforeningens bemærkninger senest mandag den 27. oktober 1986.

Efter forslaget erstattes de automatiske reguleringsordninger af en årlig regulering, der fastsættes på finansloven. Af bemærkninger til forslaget fremgår, at formålet er at medvirke til at sikre, at der ikke sættes gang i en ny inflationær udvikling.

Landsforeningen skal hertil bemærke, at de hidtidige reguleringsbestemmelser for de generelle tilskud har til formål at sikre, at byrdefordelingen mellem staten og kommunerne ikke forrykkes. Det er efter landsforeningens opfattelse vanskeligt at se, at en mere vilkårlig regulering af betalingerne mellem offentlige myndigheder kan medvirke til at afdæmpe inflationen.

Den foreslåede regulering på grundlag af den forventede udvikling i nettoprisindekset er endvidere ikke i overensstemmelse med de forslag, der fremkom i en rapport vedrørende den kommunale pris- og lønudvikling, som en arbejdsgruppe nedsat under Indenrigsministeriet afgav i maj 1986. Af rapporten fremgår blandt andet, at udgangspunktet for en opgørelse af den kommunale pris- og lønudvikling må være indeks over de faktiske priser (inkl. indirekte skatter og afgifter). En afvigelse fra dette princip vil forrykke byrdefordelingen.

Det fremgår endvidere af forslaget, at tilskud til særlig vanskeligt stillede kommuner

fremover gøres til et rammebelagt og ikke et lovbundet tilskud. Af bemærkningerne fremgår det, at det har vist sig, at behovet for tilskud er skiftende fra år til år.

Landsforeningen skal hertil bemærke, at hovedparten af dette tilskud hidrører fra nogle forhøjelser i forbindelse med ændringer i udlignings- og tilskudslovgivningen. Således blev tilskuddet forhøjet med 34,5 mill. kr. (1979-niveau) i 1980, og med 35,7 mill. kr. (1983-niveau) i 1984. Ved begge lejligheder blev forhøjelsen modregnet i det generelle statstilskud til kommunerne.

I indeværende år mangler ministeriet at fordele ca. 72 mill. kr. og for 1987 80 mill. kr. Såfremt ministeriet skønner, at der ikke er et behov for en tilskudspulje af den nuværende størrelse (i 1987 112,2 mill. kr.), vil det være uacceptabelt, hvis de ikkefordelte midler ikke tilbageføres til kommunerne ved en forhøjelse af det generelle statstilskud.

I § 21 foreslås det, at den del af det samlede tilskud, der ydes til de kommuner, hvis andel af indvandrere i forhold til befolkningstallet m.m. væsentligt overstiger de øvrige tilskudsmodtagende kommuners, ikke længere fastsættes direkte i loven. I forbindelse med den store flygtningetilstrømning overvejer landsforeningen, hvorvidt størrelsen og tildelingskriterierne for indvandertilskuddet i tilstrækkelig grad kompenserer kommunerne for de merudgifter, der følger. Landsforeningen vil snarest vende tilbage til dette spørgsmål.

På grund af den korte svarfrist har det ikke været muligt at forelægge forslaget for landsforeningens bestyrelse. Landsforeningen

vil derfor forbeholde sig muligheden for at fremføre yderligere kommentarer.

Evan Jensen

/Peter Gorm Hansen

AMTSRÅDSFORENINGEN I DANMARK

28. oktober 1986

Indenrigsministeriet
Christiansborg Slotsplads 1
1218 København K

Indenrigsministeriet har den 23. oktober 1986 fremsendt udkast af 22. oktober 1986 til kapitel 1 og 7 til forslag til Lov om ændring af automatiske reguleringsbestemmelser i tilknytning til statens udgiftsbudget (Ændrede reguleringsbestemmelser) med anmodning om eventuelle kommentarer senest mandag den 27. oktober 1986.

Lovforslaget har to formål. For det første at afskaffe pris- og lønreguleringen af forskellige tilskud til kommuner, amtskommuner, Hovedstadsrådet og Den kommunale Momsfond. For amtskommunerne drejer det sig om udligningstilskud til amtskommuner og Frederiksberg kommune, afviklings- og overgangstilskud til Københavns kommune, tilskud til Den kommunale Momsfond samt statens tilskud til Hovedstadsrådet.

For det andet foreslås, at den automatiske regulering af nettoandelen (arbejdsvederlaget til alment praktiserende læger, praktiserende speciallæger, tandlæger m.fl.) i sygesikringshonorarerne bortfalder, mens omkostningsdelen fortsat kan reguleres automatisk på grundlag af reguleringspristallet.

For så vidt angår tilskuddelen foreslås i lovbestemmelserne, at »tilskuddene reguleres én gang årligt med en procent, der fastsættes på finansloven for det pågældende år.« Af bemærkningerne til lovforslaget ses, at reguleringen skal ske på grundlag af nettoprisindeksets forventede udvikling. Forslaget indeholder ikke bestemmelser om efterregulering for den faktisk konstaterede omkostningsudvikling.

Efter de nuværende regler skal tilskuddene for det kommende år (f.eks. 1987) udmeldes

senest 1. juli året før (dvs. 1986). Bestemmelsen hænger sammen med, at de kommunale budgetter skal vedtages inden 1. oktober før budgetåret.

Denne tidsfrist foreslås ophævet, således at tilskudsudmeldingen bliver foreløbig, og først endelig i forbindelse med finanslovens vedtagelse i december måned, det vil sige efter, at de kommunale budgetter skal være vedtaget.

Amtsrådsforeningen ønsker at fastholde et princip om en regulering på grundlag af de faktisk stedfundne stigninger i priser og lønninger. Fastholdes princippet ikke, er der risiko for, at den reale værdi af tilskuddene udhules, således at amterne skal skattefinansiere et tilskudstab. Amtsrådsforeningen finder, at det er unødvendigt at indføre en budgetusikkerhed ved først at fastsætte tilskudsreguleringen i december måned.

Konkret skal Amtsrådsforeningen bemærke, at en ændret regulering af de statslige tilskud til Hovedstadsrådet, der ikke er i overensstemmelse med pris- og lønudviklingen for Hovedstadsrådets udgifter, vil medføre en forøgelse af det amtskommunale tilskud fra Københavns, Frederiksborg og Roskilde amter, idet de tre amter sammen med de to hovedstadskommuner dækker Hovedstadsrådets underskud.

En ændret og lavere regulering af overgangs- og afviklingstilskuddet til Københavns kommune vil medføre, at det beløb, der gradvis lægges over i bloktilskudspuljen, forringes. En ændret og lavere regulering af tilskuddet til Den kommunale Momsfond er en klar fravigelse af forudsætningerne for

fondens oprettelse og indebærer, at fondens tilskud til f.eks. Forvaltningshøjskolen kan blive påvirket.

Ændringen af bestemmelsen i sygesikringsloven om bortfald af den automatiske regulering af ydernes honorarer vedrører ikke statens udgiftsbudget.

Amtsrådsforeningen skal gøre opmærksom på, at dyrtidsreguleringen af lægernes honorarer allerede er ophævet, jf. L 297 af 4. juni 1986. Nærværende lovforslags § 6 er derfor

overflødig, hvis formålet er at ligestille lægerne med lønmodtagerne for så vidt angår automatisk regulering af arbejdsindkomsten.

Såfremt lovforslagets § 6 har et andet sigte, bør det fremgå ved et selvstændigt lovforslag og ved en præcis angivelse af, hvad formålet med forslaget er.

Amtsrådsforeningen skal derfor i det hele tage afstand fra det foreliggende udkast til lovforslag.

Med venlig hilsen
Poul Christensen

/Lis Lauritsen

Spørgsmål 6:

Hvorledes er arbejdsmarkedets organisationer blevet orienteret om forslaget, jf. ændringerne i § 15, og hvad har deres reaktioner været?

Svar:

Arbejdsministeriet har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

Landsarbejdsnævnets arbejdsudvalg har gennem direktoratet for arbejdsløshedsforsikringen fået udkast til § 15 til orientering.

Udkastet blev drøftet på arbejdsmarkedsudvalgets møde den 12. november 1986.

Lønmodtagersiden kunne ikke gå ind for de reguleringsprincipper, der var lagt til grund i det foreliggende udkast. De fandt, at det brød med princippet om en regulering af dagpengesatserne i takt med lønudviklingen på arbejdsmarkedet og i stedet indførte en regulering, som tenderede mod at gøre dagpengesystemet til en social ordning.

Lønmodtagersiden fandt endvidere, at satsen for nyuddannede fortsat bør være knyttet til arbejdsmarkedets mindsteløn – uanset at de var opmærksomme på, at den foreslåede ordning for øjeblikket var mere favorabel for de ledige.

Endelig fandt lønmodtagersiden, at bestemmelsen i § 51, stk. 1, 2. punktum (lovforslagets § 15, nr. 4) ville føre til, at der for nogle ledige kunne gå urimelig lang tid, uden at der skete en regulering.

Parterne var enige om, at forslaget ønskedes sendt til udtalelse i arbejdsudvalget, når det forelå i sin endelige form. Parterne ønskede endvidere en redegørelse for, hvor langt det eventuelle lovforslag var nået på mødet i Landsarbejdsnævnet den 4. december 1986.

Der er ikke sket ændringer i § 15 i det fremsatte lovforslag set i forhold til det tidligere udkast. Lovforslaget er blevet drøftet i Landsarbejdsnævnets møde den 4. december 1986. Referat herfra foreligger endnu ikke.

Spørgsmål 7:

Hvad er årsagen til, at ændringen af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring ønskes foretaget i forbindelse med denne lovgivning og ikke som en selvstændig lovændring under Arbejdsministeriet?

Svar:

Arbejdsministeriet har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

Ved lovforslaget foreslås den automatiske dyrtidsregulering af en række ydelser på finanslovens udgiftsbudget afviklet. Reguleringen af de forskellige ydelser foreslås fremover at skulle fremgå af det årlige finanslovsforslag.

Regeringen har derfor fundet det mest hensigtsmæssigt at fremsætte ændringsforslagene som ét fælles lovforslag.

Reguleringen på det årlige finanslovsforslag vil – i overensstemmelse med principperne for overgang til budgettering i løbende priser – ske på grundlag af den forventede prisudvikling for det kommende finansår.

I det omfang, der opstår behov for at anlægge en bredere vurdering ved fastlæggelse af niveauet for enkelte ydelser, vil dette ske som selvstændige lovændringer i de enkelte love, f.eks. i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v.

Spørgsmål 8:

Hvor meget udbetales p.t. til en nyuddannet arbejdsløs i dagpenge, og hvor meget vil der efter lovforslaget skulle udbetales til en nyuddannet arbejdsløs?

Svar:

Arbejdsløshedsdagpengene til et nyuddannet ledigt medlem af en arbejdsløshedskasse udgør for tiden 1.626 kr. for en uge.

Efter lovforslaget vil beløbet fra den 1. juli 1987 udgøre 80 pct. af højeste dagpenge. Med den nugældende sats for højeste dagpenge på 2.052 kr. om ugen ville beløbet for nyuddannede fra 1. juli 1987 udgøre 1.644 kr. om ugen. Hertil lægges som nævnt i svaret på spørgsmål 3 en regulering svarende til den forventede prisudvikling fra 1986 til 1987, der skønnes at udgøre godt 3½ pct.

Spørgsmål 9:

Vil det være muligt uafhængigt af gennemførelsen af lovforslaget at ændre på det grundlag, hvorpå regeringen regulerer de enkelte love, som ændres gennem forslaget?

Svar:

Den regulering, der gennemføres med lovforslaget, ændrer ikke på ydelsesniveauet på

de enkelte udgiftsområder, men fastlægger alene den fremtidige prisregulering af disse ydelser.

Lovforslaget hindrer ikke, at det ydelsesniveau, hvorpå reguleringen finder sted, kan ændres ved lovgivning i de enkelte love.

Spørgsmål 10:

I fortsættelse af de under spørgsmål nr. 5 udbedte kommentarer fra Kommunernes Landsforening og Amdsrådsforeningen udbedes tillige Hovedstadsrådets kommentarer til lovforslaget.

Idet der vedlægges en skrivelse af 2. december 1986 fra Kommunernes Landsforening, udbedes endvidere ministerens kommentarer til indholdet af denne skrivelse.

Svar:

Hverken Indenrigsministeriet eller Finansministeriet har modtaget kommentarer til lovforslaget fra Hovedstadsrådet.

Det har, afhængig af de konkrete sammenhænge, varieret noget, om ændringer i tilskuddet til særlig vanskeligt stillede kommuner tidligere er blevet modregnet i bloktilskuddet.

Således blev en forhøjelse af tilskuddet på 50 mill. kr. i 1985 samt den senere fjernelse heraf ikke modregnet. Der kan således ikke siges at være praksis for, at en eventuel uudnyttet ramme skal tillægges bloktilskuddet.

Det bemærkes, at reguleringslovforslaget ikke direkte vedrører spørgsmålet om udmøntningen af tilskuddet til vanskeligt stillede kommuner.

FINANSMINISTERIET

9. december 1986

Til finansudvalget

Der vedlægges – i 40 eksemplarer – svar på finansudvalgets spørgsmål 11 vedrørende forslag til lov om ændring af automatiske reguleringsbestemmelser i tilknytning til statens udgiftsbudget (L nr. 106), jf. bil. nr. 23.61.

Palle Simonsen

/Anders Eldrup

Bilag til bet. o. lovf. vedr. statens udgiftsbudget

Spørgsmål 11:

Der ønskes en nærmere redegørelse for, hvordan den nye reguleringsmetode kan medvirke til at hindre en inflationær udvikling.

Svar:

Igennem 1960'erne og 1970'erne blev der indført mange automatiske pris- og lønreguleringsordninger i forbindelse med private kontrakter, på offentlige budgetter etc. Ordningerne medførte, at stigende inflation automatisk førte til forhøjelse af lønninger, tilskud, ydelser m.v. Dette fik som oftest en selvforstærkende effekt, hvor de forøgede omkostninger medførte nye prisstigninger.

Regeringen har lagt vægt på at fjerne de automatiske reguleringsordninger for herigennem at få dæmpet inflationsforventningerne og få skabt grundlaget for et samfund med vedvarende lav inflation.

Lovgivningen fra foråret om bortfald af automatisk regulering af arbejdsvederlag m.v. var et vigtigt led i denne politik.

Overgangen til budgettering i finansårets forventede pris- og lønniveau er et andet væ-

sentligt element. Gennem denne ændring af budgetteringsreglerne har de enkelte ministerier og styrelser fået en direkte økonomisk tilskyndelse til at placere indkøb m.v. på områder, hvor prisstigningerne er beskedne.

Afskaffelsen af de automatiske reguleringsordninger på udgiftsbudgettet er ligeledes et vigtigt instrument til at burde de ofte selvforstærkende inflationsforventninger. Med de hidtil gældende automatiske reguleringsordninger ville reguleringen i ét finansår afhænge af pris- og lønreguleringen i en forudgående periode. Den aktuelle regulering af satser m.v. ville efter dette reguleringssystem typisk være ude af trit med de aktuelle prisforventninger i det indeværende finansår.

Den foreslåede reguleringsordning indebærer derimod, at reguleringen i det kommende finansår sker på baggrund af forventningerne om prisudviklingen i samme periode.

Den inflationsbekæmpende indsats må baseres på en række forskellige elementer, som tilsammen kan yde et vigtigt bidrag til at dæmpe inflationsforventningerne og dermed bryde de selvforstærkende inflations- og omkostningsspiraler.

FINANSMINISTERIET

Til finansudvalget

Vedlagt fremsendes – i 40 eksemplarer – kommentarer til høringskrivelser fra Kommunernes Landsforening og Amdsrådsforeningen vedrørende forslag til lov om ændring af automatiske reguleringsbestemmelser i tilknytning til statens udgiftsbudget (L 106).

Palle Simonsen

/Anders Eldrup

I *Kommunernes Landsforenings* høringskrivelse af 30. oktober 1986 fremføres to hovedpunkter.

KL peger først på, at reguleringen af de kommunale specialtilskud bør ske på grundlag af historiske prisforløb og ikke på grundlag af den forventede prisudvikling.

Det er regeringens opfattelse, at et fremadrettet indeks bedre sikrer finanslovsbevillingernes realværdi på det tidspunkt, hvor bevillingerne forbruges.

KL peger dernæst på, at eventuelle uforbrugte beløb på tilskuddet til vanskeligt stillede kommuner bør overføres til de generelle tilskud. Som kommentar hertil kan jeg henvise til mit svar på spørgsmål 10.

I høringsvar af 28. oktober 1986 har *Amtsrådsforeningen* peget på to hovedsyns-

punkter.

Foreningen finder det uacceptabelt, at tidspunktet for reguleringen af særtilskudene ændres fra 1. juli til december ved finanslovens vedtagelse.

I det endelige lovforslag har jeg imødekommet dette synspunkt, således at der ikke sker ændringer af reguleringstidspunktet, som fortsat er 1. juli som ønsket af *Amtsrådsforeningen*.

Amtsrådsforeningen peger dernæst på, at en ændring af reguleringsbestemmelserne for så vidt angår sygesikringsområdet er overflødig. Jeg er enig med *Amtsrådsforeningen* i dette synspunkt, og i det endelige lovforslag indgår derfor ikke bestemmelser om reguleringen på sygesikringsområdet.